

Arrest

nr. 234 850 van 3 april 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRACE-HOLLOGNE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 september 2019 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die loco advocaat T. BARTOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de federale politie Zaventem op 23/09/2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

*Aan de heer, die verklaart te heten(1):
Naam : K.*

voornaam : F.
geboortedatum : 19.12.1995
geboorteplaats : B.
nationaliteit : Albanië

*In voorkomend geval, alias: V. A., °19/12/1995 van Italiaanse nationaliteit wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.
De beslissing tot verwijdering van 23/09/2019 gaat gepaard met dit inreisverbod (2)*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of,
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: Voltolini Antonio, °19/12/1995 van Italiaanse nationaliteit

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor gebruik van een vals Italiaanse identiteitskaart. (PV HV.55.RB.007905/2019 van de federale politie Zaventem.) Gezien het bedrieglijk karakter van dit feit, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene verklaart geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Gezien het bedrieglijk karakter van dit feit, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel. “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 62 en 74/11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker verwijt de verwerende partij ook een manifeste beoordelingsfout.

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van

de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens; RvS 11 december 2015, nr. 233.222). Artikel 62,§2 van de Vreemdelingenwet legt evenzeer de plicht op om de beslissingen die voortvloeien uit de toepassing van de Vreemdelingenwet formeel te motiveren.

Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende omtrent het inreisverbod:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

(...)”.

Verzoeker kan vooreerst worden bijgetreden waar hij betoogt dat het inreisverbod een van het eraan voorafgaand bevel om het grondgebied te verlaten onderscheiden administratieve rechtshandeling is, die een afzonderlijke motivering vereist. Ook kan hij worden gevolgd waar hij stelt dat het opleggen van een inreisverbod geen automatisme mag zijn, dat elke situatie individueel moet worden geëvalueerd, en dat artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet een aantal maximumtermijnen bevat voor de duur van de maatregel in verschillende situaties.

Verzoeker is van oordeel dat het bestreden inreisverbod niet afdoende gemotiveerd is omdat het de motieven van het bevel om het grondgebied te verlaten herneemt.

In de bestreden beslissing staat met verwijzing naar artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet vermeld dat een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd met als reden dat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn werd toegestaan. Verzoeker betwist dit niet. Derhalve kon de verwerende partij overgaan tot het opleggen van een inreisverbod.

Wat betreft de duur van het inreisverbod heeft de verwerende partij vastgesteld dat verzoeker op heterdaad betrapt is bij het gebruik van een valse Italiaanse identiteitskaart, dat hij verklaarde geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, dat zijn familie in Albanië verblijft en dat hij er vrijwillig naar wil terugkeren. De verwerende partij concludeert door te stellen dat gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, een inreisverbod van drie jaar proportioneel is.

Verzoeker betwist geen van de in deze weging opgesomde elementen. Ze maken onmiskenbaar deel uit van “de specifieke omstandigheden” zoals bedoeld in artikel 74/11, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet en verzoeker toont dus niet aan dat en waarom ter zake niet afdoende zou zijn gemotiveerd. Het loutere feit dat de opsomming van deze elementen gelijkloopt met de motieven in het bevel om het grondgebied te verlaten, staat er niet aan in de weg dat duidelijk blijkt dat ze de verwerende partij ertoe hebben gebracht om de duur van het inreisverbod op drie jaar vast te leggen. Verzoeker werd daardoor perfect in de mogelijk gesteld om na te gaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen. Het doel van de formele motiveringsplicht is derhalve bereikt.

Wat betreft de aangevoerde manifeste appreciatiefout, kan de Raad alleen maar vaststellen dat verzoeker niet met concrete argumenten aantoont dat de verwerende partij bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen.

2.3. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel .

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS